المختصر في صفة العمرة وأحكامها (للجمعية)

د عمري مختصره طريقه او احكام يپ

د عمرې مختصره طرېقه او احکام يې

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.[1]

أما بعد:

موږ په دې ليکنه کې هڅه کړې ده چې د معتمر (عمرې کوونکي) لپاره د عمرې ځرنګه والی، احکام، اداب، او هغه ځيزونه بيان کړو چې هغو ته اړتيا لري.

موږ له الله جل جلاله څخه سوال کوو چې خاص د خپلې رضا لپاره يې وګرځوي او عامو مسلمانانو ته پرې ګټه ورسوي.

د ژبو په برخه کې د اسلامي محتوا د خدماتو د ټولنې علمي کمېټه

پيليزه

لومړی: د عبادت د قبولېدو شرطونه

عبادت د الله تعالی په دربار کې دوه شرطونو سره قبلېږي:

اخلاص، عبادت يوازې د الله تعالې د رضا او د آخرت د ګټې لپاره وي، الله تعالی فرمايي:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ﴾[1]، (حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دين

---

1 فيها تكرار في الأصل.

(عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي (او) حنيفان (له باطله حق ته راګرځېدونکي) وي).[1] [البينة: ۵].

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى» [2].

«اعمال د نيتونو پربنسټ دي، او هر چا ته هغه ورکول کيږي چې هغه يې نيت کړی وي».[2]

د نبي صلی الله عليه وسلم پيروي په قول او عمل کې:

رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» [3]

«چا چې زموږ په دين کې نوي شيان را پيدا کړل چې له هغې څخه نه وي، هغه مردود دي».[3] د مسلم په بل روايت کې دي (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«که څوک کوم کار وکړي او زمونږ د دين امر ورباندې نه وي نو هغه مردود دي».[4]

***

---

[1] يعني: هغه ته او د هغه عبادت ته رجوع کول، له هغه پرته ټولو څخه مخ اړول. د سعدي تفسير (مخ ۵۳۸)

[2] بخاري، په شمېره (۱)، او مسلم، په شمېره (۱۹۰۷) کې روايت کړی.

[3] بخاري، په شمېره (۲۶۹۷) او مسلم، په شمېره (۱۷۱۸) کې روايت کړی.

[4] مسلم، په شمېره (۱۷۱۸) کې روايت کړی.

دويم: د عمرې د طريقې او احکامو زده کړه

څوک چې غواړي د الله لپاره عبادت وکړي، بايد د هغه په اړه د نبي صلى الله عليه وسلم سنت زده کړي؛ ترڅو عمل يې د سنت سره مطابقت ولري، رسول الله صلى الله عليه وسلم خلک د خپلې پيروۍ او لاربښوونو ته رابلل: مالک بن الحويرث رضي الله عنه روايت کوي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي» [5].

«داسې لمونځ وکړئ لکه څنګه چې تاسو ما وينئ چې زه لمونځ کوم».[1]

جابر رضي الله عنه روايت کوي او وايي:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ وَيَقُولُ: لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ» [6].

"ما نبي صلى الله عليه وسلم د حج پر ورځ وليد چې له خپل ښاروي د پاسه يې جمرات ويشتل او ويل يې: زما د مناسکو پيروي وکړئ، ځکه ممکن د دې حج پرته زه بيا حج ونه کړم".[2]

***

درېيم: د عمرې فضيلت

عمره دو فضيلتونه لري:

---

1 بخاري، په شمېره (۶۰۰۸) کې روايت کړی.

2 مسلم، په شمېره (۱۲۹۷) کې روايت کړی.

عام او خاص

عام فضيلت:

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةَ» [7].

«يوه عمره تر بلې عمرې پورې د دواړو تر منځ د ګناهونو کفاره ده، او مقبول حج ته جزا بې له جنت نه نشته».[1]

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې: رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي:

«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكِيرُ[8] خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إِلا الْجَنَّةُ» [9].

«حج او عمره سره يوځای کړئ، ځکه دوی د بې وزلی او ګناهونو لرې کوونکي دي، لکه څنګه چې د اوسپنې او سرو زرو ناپاکي د اور په وسيله لرې کيږي».[3][2]

او خاص فضيلت په رمضان کې: د ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِي»[10].

---

1 بخاري، په شمېره (۱۷۷۳)، او مسلم، په شمېره (۱۳۴۹) کې روايت کړی.

2 ترمذي، په شمېره (۸۱۰)، او نسائي، په شمېره (۲۶۳۱) کې روايت کړی.

3 موضع نار الحداد والصائغ. التمهيد لابن عبد البر (15/ 102)

«د رمضان په میاشت کې یوه عمره زما سره د یو حج په برابر ده»[1]

***

د عمرې طریقه

لومړی: د میقاتونو احکام

میقاتونه: هغه ځایونه دي چې نبي صلی الله علیه وسلم د حج او عمرې لپاره د احرام تړلو لپاره ټاکلي دي.

څوک چې د حج یا عمرې په نیت د دې میقاتونو له یوې څخه تېرېږي، نو باید له هغه ځایه احرام وتړي، او روا نه ده چې له هغه ځایه پرته له احرام څخه تېر شي.

څوک چې له دې میقاتونو څخه مکې ته نږدې وي: د هغه میقات د هغه خپل ځای دی؛ نو د حج او عمرې لپاره له هماغه ځای څخه احرام کوي.

د مکې اوسېدونکي او هغه څوک چې له مکې څخه احرام کوي: د حج لپاره له مکې او د عمرې لپاره له حِل (لکه تنعیم) څخه احرام کوي.

که څوک په الوتکه کې وي: هغه وخت احرام تړي لکه چې الوتکه میقات ته ورسېږي، نو میقات ته له رسېدو دمخه د احرام جامې چمتو کوي او اغوندي، کله چې میقات ته ورسېږي، نو سمدلاسه دې احرام وتړي او نیت دې وکړي،

---

1 یعني: زما سره د یوې حج په برابر ده، لکه څرنګه چې په بل روایت کې راغلي دي.

او د هغه لپاره دا جواز نلري چې تر هغه وخته پورې يې وځنډوي تر څو چې په هوايي ډګر کې ښکته شي، هغه کولی شي د میقات ته له رسېدو دمخه د تلبیه په ویلو سره احتیاطي تدابیر ونیسي، ځکه چې د الوتکې د سرعت له وجې د تلبیه ځای له لاسه ورکولو ویره شتون لري.

دویم: د احرام طریقه او احکام:

څوک چې غواړي احرام وتړي، لاندې احکام تاکل شوي دي:

غسل: د نارینه او ښځو لپاره سنت ده، حتی حائضې او نفساء لپاره.

خوشبوی لګول: نارینه په سر او ږیره کې خوشبو استعمالولی شي، او د احرام څخه وروسته د خشوبویي اثر پاتېکېدل زیان نلري.

خو د ښځو لپاره د خوشبويي استعمالول جواز نلري؛ ترڅو نامحرم نارینه يې بوی نه کړي.

د احرام جامې اغوستل، چې هغه د نارینه و لپاره لنګ او څادر دي، سنت دا ده چې سپینې پاکې وی او یا نوې وي. او ښځه دې د احرام لپاره هر هغه څه واغوندي چې زړه يې غواړي، خو چې زینت او تبرج په کې نه وي، او همدارنګه د نقاب او دستکشو اغوستلو څخه دې ډډه وکړي، او خپل مخ او لاسونه په بل څه پټ کړي.

احرام تړل ورسته له مشروع لمونځ څخه، که هغه د فرض لمونځ وي او یا نفل، او دا واجب نه دی.

او بیا وایي: (لبيك اللهم عمرة).

او که د بل چا لپاره عمره کوي، باید ووایي: (لبيك اللهم عمرة عن فلان).

څوک چې غواړي احرام وتړي، او له کومې ستونزې څخه وېره ولري چې د هغه د حج يا عمرې د بشپړولو مخه به ونیسي، نو هغه باید د احرام د تړلو پر مهال دا شرط وتړي او ووایی: (لبيك اللهم عمرة، وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) "ای الله، زه د عمرې لپاره نیت کوم، زما د احرام نه وتلو ځای به هغه وي چې زه پکې بنده پاتی شم"، نو کله چې هغه شرط وکړي او یو څه پېښ شي چې هغه د خپل مراسم بشپړولو څخه منع کوي، نو هغه له احرام څخه وځي او هغه باندې هېڅ شی نشته.

"بیا به تلبیه (لبيک اللهم لبيک، لبيک لا شريك لك لبيک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك) ډېر تکراروي، سړی باید په تلبیه کې خپل غږ لوړ کړي، او ښځه هم همداسې؛ په دې شرط چې نامحرم سړي نه وي. د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبیه ډیره تکرار کړي، په ځانګړې توګه کله چې حالات او وخت بدلون مومي، لکه د لوړې ځای ته ختل، یا ټیټې سیمې ته ښکته کېدل، یا د شپې او ورځې په راتلو سره.[1]

1 د انسان د "لَبَّیْک" ویلو معنی دا ده چې اې زما ربه زه ستا بلنې ته بیا بیا ځواب ورکووم، دا د بندګۍ اطاعت او د الله په حکم باندې د تسلیمېدو څرګندونه ده.
"إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ":

په عمره کې د احرام تړلو له وخته د طواف تر پیل پورې تلبیه ویل جواز لري.

محرم باید محتاط وي چې د احرام په هېڅ ډول ممنوعاتو کې ښکېل نه شي تر هغه چې له خپل احرام څخه تحلل حاصل کړي.

درېیم: د طواف طریقه

کله چې محرم مسجد حرام ته ننوځي، نو د هغه لپاره سپارښتنه کېږي چې خپله ښي پښه مخکې کړي او جومات ته د ننوتلو دعا ووايي. يو له هغو معتبرو روايتو څخه چې پدې اړه روايت شوي دي دا دي چې ووايي: «اللهم افتح لي أبواب رحمتك»، «اې الله! زما لپاره د خپل د رحمت دروازې خلاصې کړه». دا دعا هر جومات ته د ننوتلو پر مهال ويل کېږي، او يوازې په حرم شريف پورې محدوده نه ده.

کله چې وغواړي طواف پيل کړي، نو تلبيه دې بنده کړي، او اضطباع دې وکړي، د اضطباع طريقه:

-"الحمد" (ستاینه): دا د ستاینې وړ کس په کمال، مینې او درناوي سره بیانول دي، که دا تکرار شي، نو ستاینه بلل کېږي.

"النعمة" (نعمت): دا هغه څه دي چې الله پاک خپلو بندګانو ته د مطلوبو شیانو د ترلاسه کولو او د ناخوښ شویو شیانو د له منځه وړلو په برخه کې ورکوي.

"الملك" (بادشاهي): ټول ملکیت یواځې د الله تعالی لپاره دی. هغه یوازینی مالک، خالق او تدبیر کوونکی دی. "لا شريك لك" (ستا هېڅ شریک نشته): دا جمله ټاکي چې الله تعالی ته هېڅ ډول شریک نشته. نه په ذات کې، نه په صفاتو کې، او نه په ملک، خلقت، یا عبادت کې. ټول کمال یواځې د هغه ذات ځانګړتیا ده.

د شیخ ابن عثیمین رحمه الله فتاوی او رسائل، ټوک ۲۲، مخ ۹۶ (لنډیز شوی).

سړی باید د خپل (څادر) منځنۍ برخه خپل ښي (تخرګ) لاندې تېر کړي، او څنډې دی یې په کیڼه اوږه باندې واچوي، کله چې طواف پای ته ورسیږي، نو څادر دې بېرته په معمول ډول (د طواف دمخه په څېر) حالت ته واړوي؛ ځکه چې اضطباع یوازې د طواف پر مهال مشروع ده.

بیا به حجر اسود ته لاړ شي او په خپل ښي لاس سره دې حجر الاسود لمس او ښکل کړي، که هغه ونه شي کولی چې ښکل یې کړي، نو په خپل لاس سره دې لمس کړي، او خپل لاس دې ښکل کړي، که هغه ونه شي کولی چې په خپل لاس سره یې لمس کړي، هغه دې په هغه څه سره چې ورسره وي لمس کړي، لکه (امسا) او یا ورته شی، او بیا دې ښکل کړي، که دا هم نشو کیدلی حجر الاسود ته دې مخامخ ودریږي او خپل لاس سره دې ورته اشاره وکړي، خو نه دې یې ښکلوي، او غوره دا ده چې رش دې نه جوړوي چې خلکو ته هم تکلیف رسوي او ځان ته هم.

کله چې حجر الاسود لمسوي یا ورته اشاره کوي، هغه باید ووایي: "الله اکبر".

بیا دې ښي اړخ ته لاړ شي او کعبه دې خپل چپ اړخ ته پریږدي، او کله چې یمانی رکن ته ورسیږي، هغه دې لمس کړي پرته له ښکلولو څخه، که دا ورته ممکنه نه وي، نو هغه دې تېلې نه کوي، او اشاره دې هم ورته نه کوي.

د حجر الاسود او رکن یمانی ترمنځ دې ووایي: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). (زموږ ربه! مونږ ته په دنیا کې ښېګڼه (نیکمرغي، سلامتي، رزق)

او په آخرت کې هم ښېګڼه (جنت، رحمت) راکړه، او موږ د دوزخ له عذاب څخه وژغوره).

هر کله چې د حجر الاسود څخه تېرېږي، نو په خپل لاس دې ورته اشاره وکړي او ودې وايي: (الله اکبر).

او د خپل طواف په پاتې موده کې دې هغه ذکر او دعا او د قرآن تلاوت دې وکړي چې خوښوه يې وي.

سنت دا دی چې يوازې په لومړيو دريو ګردشونو کې په چټکۍ سره قدم وهل په لنډو ګامونو سره قدم ووهل شي، د پاتې څلورو ګردشونو کې چټک قدم وهل نشته، مګر د معمول په څير قدم وهل دي.

کله چې يې طواف بشپړ کړ، مقام ابراهيم خوا ته دې لاړ شي او ودې وايي:

﴿...وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗى...﴾،

(د ابراهيم عليه السلام له مقام (او درېدلو ځای) څخه د لمانځه ځای جوړ کړئ). [البقرة: ١٢٥] بيا که امکان ولري، دوه رکعته لمونځ به د مقام تر شا وکړي، که نه نو په جومات (مسجد حرام) کې يې په هر ځای کې کولی شي، په لومړي رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

سورت [الكافرون: ١] په دويم رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾.

سورت [الإخلاص: ١]

څلورم: د سعې طریقه

نو کله چې طواف او دوه رکعته لمونځ پای ته ورسوي، نو هغه مسعى ته ځي، کله چې صفا ته نږدې شو، دغه آيت دې تلاوت کړي:

﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ...﴾

(يقينًا صفا او مروه د الله له نښو څخه دي). [البقرة: ۱۵۸].

بيا دې ووايي: "أبدأ بما بدأ الله به"،

«زه به هغه څه پيل کوم چې الله هغه باندې پيل کړی دی».

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ» [12].

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ».

«له هغه څه څخه پيل کوم چې الله په هغو پيل کړی دی».[1]

بيا دې صفا ته وخيژي تر دې چې کعبه ووينې او يا دې د کعبې طرف ته ځان برابر کړي او د الله تعالى وحدانيت او تكبير دې ووايي، او ودې وايي: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده»،

«له الله پرته بل معبود نشته، او الله تر ټولو لوی دی، له الله پرته بل معبود نشته، چې يوازې دی او هيڅ شريک نه لري، پاچاهي د هغه ده او ستاينه هغه لره ده، او هغه په هرڅه قادر دی، نشته بل معبود مګر يوازې يو الله، هغه خپله ژمنه پوره کړه، او د خپل بنده مرسته يې وکړه، او هغه يوازې احزابو ته

---

1 مسلم، په شمېره (۱۲۱۸) کې روايت کړی.

ماتې ورکړه»، دغه ذکر دې درې ځله تکرار کړي، او د دې ترمنځ دې دعا وکړي.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ [13].

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«هيڅ معبود نشته مګر يوازې الله، هغه لره هېڅ شريک نشته، د ده لپاره بادشاهي ده او د ده لپاره ټوله ستاينه ده، او هغه په هر شي باندې قادر دی. هيڅ معبود نشته مګر يوازې الله،خپله وعده يې پوره کړه، د خپل بنده مرسته يې وکړه، او يوازې يې د دښمنانو ډلې ته ماته ورکړه»، بيا يې د دې په منځ کې دعا وکړه. دا دعا به يې درې ځله ويله.

بيا دې له صفا ښخه ښکته شي او مروه ته دې لاړ شي نو کله چې شنې نښې ته ورسېږي، نارينه دې خپل تګ ګړندی کړي تر هغه چې دويمې نښې ته ورسېږي، بيا دې خپل تګ عادي کړي، او د ښځو لپاره ګړندی تګ جواز نلري.

نو کله چې مروه ته ورسېږي هغه کارونه يې چې په صفا کې ترسره کړي و مروه کې دې هم ترسره کړي. (دويمه فقره).

بیا دې له مروه څخه صفا ته ښکته شي، او کله چې شنې نښې ته ورسیږي، نارینه دې خپل تګ ګړندی کړي تر هغه چې دویمې نښې ته ورسیږي، بیا دې خپل تګ عادي کړي.

او همداسې تر هغه چې اووه ګردشونه بشپړ کړي، له صفا څخه مروه ته تګ یو ګردش دی، او له مروه څخه صفا ته راستنیدل بل ګردش دی.

او په خپله سعی کې یې چې هر ذکر، دعا، او د قرآن تلاوت خوښ وي ودې یې کړي.

پنځم: د وېښتانو خریل او یا لنډول:

که چېرې معتمر خپل طواف او سعی بشپړ کړي، نو باید خپل سر وخریي یا یې لنډ کړي که هغه نارینه وي، سنت دا دی چې ټول سر وخریي یا یې لنډ کړي.

د سر خریل د لنډولو څخه غوره دی، مګر دا چې د حج وخت دومره نږدې وي چې د سر د وېښتانو د ودې لپاره کافي وخت نه وي؛ نو دا غوره ده چې وېښتان لنډ شي.

اما ښځه، نو هغه دې د خپلو وېښتانو د څنډو څخه د ګوتې د سر په اندازه لنډ کړي.

د احرام ممنوعات

د احرام ممنوعات عبارت دي له:

د بدن د هرې برخې څخه د وېښتانو خریل، لنډول او یا ایستل.

د پښو یا لاسونو ټول یا ځینې نوکان لنډول.

سر د هغه څه سره پوښل چې ورسره تړلی وي، لکه خولۍ، پګړۍ، یا په سر باندې څادر اچول، یا رومال، کمپله، کارتن، یا بل څه چې د پوښلو لپاره وي. دا په نارینه وو پورې اړه لري، نه په ښځو پورې.

د بدن سره سم منظمې جامې اغوستل؛ په خپل عادي بڼه کې، لکه: یوه جوړه شوې جامې، پرتوګ، پتلون، کمیس، جرابې، او دستکشې. دا په نارینه وو پورې اړه لري، نه ښځو پورې؛ هغه یوازې د لاندې څیزونه څخه منع ده:

نقاب، برقع، یا هغه څه چې د مخ د پوښلو لپاره د نقاب په څیر استعمالیږي اغوستل، او د نامحرمو سړیو په وړاندې ښځه باید خپل مخ د اعتیادي مخپوښ سره وپوښي؛ دا پوښل حتی که مخ ته هم ښه ورسیږي، د هغې لپاره دا جواز نلري چې په خپل سر باندې پټۍ یا ورته بل شی وتړي ترڅو د هغې مخ ته د مخپوښ د رسېدو مخه ونیسي؛ ځکه چې د هغې د مشروعیت لپاره هیڅ ثبوت نشته.

په لاسونو کې دستکشې اغوستل، او هغه باید خپل لاسونه د نامحرمو نارینه وو څخه د عبایې په دننه کولو سره پټې کړي.

په بدن او د احرام په جامو باندې د خوشبو لګول.

د ځمکني حیواناتو وژل، او یا ښکار کول، که څه هم هغه ونه وژني.

کوژدنه، د ځان لپاره یا د بل چا لپاره.

د نکاح تړون.

پرته له جماع څخه نږدېوالی؛ لکه ښکلول، او په شهوت سره لمس کول.

جماع، چې هغه په فرج کې وطی کول دي.

د عمرې د اعمالو لنډیز (یا به د کتاب په پوښ کې وي او یا په اخرنی صفحه کې)

غسل کول.

خوشبوي استعمالول.

د احرام جامې اغوستل.

احرام، چې هغه په مناسکو کې د داخلېدو نیت دی.

تلبیه ویل.

طواف بیت الله الحرام.

دوه رکعته لمونځ کول د مقام تر شا.

د صفا او مروه تر منځ سعی کول.

د سر خریل او یا لنډول. والله أعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

فهرست

د عمرې مختصره طریقه او احکام یې.. 2
پیلیزه.. 2
لومړی :د عبادت د قبولېدو شرطونه 2
دویم :د عمرې د طریقې او احکامو زده کړه 4
درېیم :د عمرې فضیلت 4
د عمرې طریقه 6
لومړی :د میقاتونو احکام... 6
دویم :د احرام طریقه او احکام:... 7
درېیم :د طواف طریقه 9
څلورم :د سعې طریقه.. 12
پنځم :د وېښتانو خریل او یا لنډول:.. 14
د احرام ممنوعات... 14
د عمرې د اعمالو لنډیز)یا به د کتاب په پوښ کې وي او یا په اخرنۍ
صفحه کې(.. 16

ps402v3.0 - 06/09/2026